

samt att andra momentet af 24 § måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Af de afgifter, som inflyta så i städer som å landet, aflemnas de återstående tre femtedelarne i landtränteriet, hvarifrån det för hela länet sammanlagda beloppet genom Konungens Befallningshafvande fördelas på länets samtliga städer och socknar i förhållande till hvarderas folkmängd. Hvad stad eller socken sålunda tillfaller användes till kommunala behof inom staden eller socknen.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1869.

Lars Dan. Andersson,
från Wermland.

N:o 329.

Af Herr **J. W. Petre:** *Om afstående till förmån för barnhusinrättningen i Gefle af Kronans rätt till dana-arf efter enkan Maria Elisabeth Waxström i nämnde stad.*

Sedan i Gefle stad boende skarprättaren Carl Magnus Lidmans efterlemnade enka, Maria Elisabeth Waxström, derstädes afidit utan att efterlemna några arfvingar, samt hennes obetydliga qvarlåtenskap, hvilken, med under tiden för arfvingars efterforskande upplupen ränta, nu uppgår till 316 R:dr 22 öre R:mt, sålunda skulle såsom dana-arf tillfalla Kongl. Maj:t och Kronan; så får jag härmed vördsamt föreslå, att, på sätt stadsfullmäktige i Gefle, uti till Kongl. Maj:t särskildt ingifven underdånig ansökning jemväl anhållit, och i likhet med hvad i dylika förut förekommande fall varit vanligt,

Kongl. Maj:t och Kronan måtte från denna sin arfsrätt afstå; och sådant till förmån för den i Gefle befintliga barnhusinrättning såsom bidrag till utvidgande af dess nyttiga och välsignelserika verksamhet.

Anhållande jag om remiss af denna min vördsamma framställning till Stats-Utskottet, dit ofvanberörda underdåniga ansökning, med dertill hörande handlingar, derefter torde komma att öfverlemnas.

Stockholm den 28 Januari 1869.

J. W. Petre.

N:o 330.

Af Herr **Sven Nilsson**: *Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, angående undersökning och utredning, huru det under Konung Carl XI:s tid af rusthållarne sammanskjutna s. k. "reservkapital" blifvit använt.*

Uti det af komiterade för utredning af roterings- och rustningsbesväret afgifna betänkande förekommer en hemställan: "att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande huruvida icke under fälttjenstgöring i krig ersättning borde gifvas åt rusthållaren för den rustningskostnad, som öfverstiger de förmåner, hvilka han för rustningens utgörande må anses åtnjuta;" men, så vidt jag hunnit genomse Kongl. Maj:ts till Riksdagen afgifna förslag, har ingen framställning i anledning af denna hemställan blifvit gjord. Utan att nu vilja yttra något i anledning här af, har denna omständighet dock föranledt mig att fästa uppmärksamhet vid ett förhållande, som lär vara ganska litet känt bland allmänheten i landet, och äfven torde vara obekant för många ledamöter af Riksdagen.

Icke långt efter rusthållsinrättningens upprättande förordnade Konung Carl XI, att för hvarje rusthåll skulle sammanskjutas en årlig afgift, som höjdes så, att den uppgick slutligen till 6 daler silfvermynt i allmänhet, men
för